

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 163748 21 Kž
Novi Travnik, 16.04.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Davora Kelava, kao predsjednika vijeća, te Darmina Avdić i Lazarele Porić, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženog D. B., zbog krivičnog djela neovlaštenja proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238 stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 163748 20 K od 08.02.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.04.2021. godine, a primjenom člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 163748 20 K od 08.02.2021. godine u odluci o kazni tako da se optuženi D. B., za krivično djelo za koje je tom presudom oglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 163748 20 K od 08.02.2021. godine, optuženi D. B. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo neovlaštenja proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238 stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci u koju kaznu se ima uračunati vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru u periodu od 23.09. do 23.10.2019. godine. Pored toga istom presudom od optuženog je trajno oduzeta opojna droga koja je predmet krivičnog postupka kao i dvije vage i jedna drobilica, te je optuženi obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka plaćanjem paušala u iznosu od 50,00 KM.

Protiv te presude žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik samo zbog odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći kazna zatvora za predmetno krivično djelo u dužem vremenskom trajanju. U obrazloženju žalbe se ukazuje da prvostepeni sud pri odmjeravanju kazne nije u dovoljnoj mjeri cijenio raniju osuđivanost optuženog, bez obzira što se ne radi o istovrsnom krivičnom djelu, pa mu i pored toga izriče kaznu zatvora ispod propisnog

posebnog minimuma za ovo krivično djelo. Žalbom se dalje ističe da prvostepeni sud nije cijenio okolnost da se radi o većoj količini opojne droge kao posljedicu ugrožavanja zaštićenog dobra, što daje veći značaj ovom djelu. S druge strane tužilac žalbom prigovara da je prvostepeni sud u velikoj mjeri cijenio kao olakšavajuće okolnosti priznanje izvršenja krivičnog djela, izraženo kajanje i obećanje optuženog da neće ponoviti krivično djelo, a što po mišljenju tužilaštva nije osobito olakšavajuća okolnost koja bi opravdala izricanje kazne ispod propisnog minimuma, jer je za krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim propisna kazna zatvora od 1 do 10 godina. Na kraju se žalbom zaključuje da se osporenom kaznom zatvora ne može postići svrha kažnjavanja propisna člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH.

Optuženi nije podnio odgovor na žalbu kantonalnog tužioca.

Kantonalni tužilac i optuženi nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća, pa je ista shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Uvidom u obrazloženje prvostepene presude pokazuju se tačnim žalbeni navodi da je prvostepeni sud kao olakšavajuće okolnosti cijenio to da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela, da je izrazio kajanje i dao obećanje da više neće činiti krivična djela, a kao otežavajuću okolnost da je ranije osuđivan za nesrodno krivično djelo, ali se u presudi ne precizira koliko puta je optuženi ranije osuđivan.

Imajući u vidu ove navode iz obrazloženja osporene presude onda se i osnovanim pokazuju žalbeni prigovori kantonalnog tužioca. Naime, žalbom se osnovano prigovara da se kajanje za počinjeno djelo nije ničim konkretno manifestovalo od strane optuženog da bi se moglo prihvatiti kao iskreno i uvjerljivo, niti prvostepeni sud u tom pravcu navodi kakve konkretne razloge, naročito kada se ima u vidu da je optuženi, prema izvodu iz kaznene evidencije PS Travnik od 24.09.2019. godine ranije osuđivan dva puta od čega jednom za krivično djelo oštećenja tuđe stvari iz člana 293. stav 1. a jednom za krivično djelo teške tjelesne povrede iz člana 172. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH. Činjenica da se ne radi o istovrsnim krivičnim djelima ne utiče na to da se ranija osuda ima uzeti kao otežavajuća okolnost, jer se istovrsnost krivičnih djela posebno uzima u obzir u smislu člana 49. stav 2. Krivičnog zakona Federacije BiH.

Zbog toga se i obećanje da više neće činiti krivična djela, što je nižestepeni sud također cijenio kao olakšavajuću okolnost, na isti način vidi od strane ovog suda kao deklarativno kajanje i obećanje dato samo u svrhu da se ishodi što blaže kažnjavanje, a ne kao rezultat iskrenog preobražaja optuženog u osobu koja u buduće neće činiti krivična djela. Na takav zaključak upućuje i činjenica da optuženi krivnju nije priznao pred sudijom za prethodno saslušanje, nego tek po otvaranju glavnog pretresa i kada je bio suočen sa dokazima (potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta-opojne droge) koji van svake sumnje upućuju na postojanje krivnje optuženog za predmetno krivično djelo.

Kada se u vezi sa prednjim činjeničnim stanjem ima u vidu broj osoba kojima je optuženi prodavao drogu i vrste te droge onda to sve ukazuje na veći stepen krivične odgovornosti nego je to uobičajeno za osnovni oblik krivičnog djela. Time se želi kazati da je predmetno krivično djelo počinjeno već time što počinitelj jednu vrstu opojne droge prodaje jednoj osobi, a da djelo dodatno dobija na težini većim brojem osoba koje od počinioca kupuju drogu i većom količinom droge. Prema izreci prvostepene presude optuženi ne samo da je opojnu drogu prodavao jednoj osobi, nego je tih osoba šest poimenično navedenih, pa i više (... i drugim konzumentima...). Osim toga optuženi ne samo da je stavljao u promet jednu vrstu droge nego se radi o tri različite materije koje su proglašene opojnim drogama (Cannabis, Amfetamin i Speed). Svakako da je time stepen krivične odgovornosti optuženog veće nego da je u promet stavljao samo jednu malu količinu opojne droge i da je istu prodaju jednu ili dvjema osobama.

Konačno, pravilno se žalbom kantonalnog tužioca ukazuje na granice zapriječene kazne zatvora od 1 do 10 godina za predmetno krivično djelo, čime se netačnim pokazuju navodi prvostepenog suda da je optuženom, kaznom zatvora u trajanju od 10 mjeseci, izrekao odgovarajuću krivičnopravnu sankciju o granicama propisane kazne zatvora. To nadalje ukazuje da nije bilo osnova za izricanje kazne ispod zakonom propisanog minimuma, jer olakšavajuće okolnosti koje je cijenio prvostepeni sud nemaju karakter naročito olakšavajući kao osnova za ublažavanje kazne propisane članom 50. tačka b) Krivičnog zakona Federacije BiH.

Kod takvog stanja stvari žalba kantonalnog tužioca se pokazuje kao osnovana, pa je istu žalbu bilo nužno uvažiti kao takvu i preinačiti prvostepenu presudu u odluci o kazni tako što će se optuženi, za krivično djelo za koje pobijanom presudom oglašen krivim, osuditi na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci kojom će se po nalaženju ovog suda postići propisana svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH pri čemu će se, osim svrhe iz tačke b) navedene zakonske odredbe, ostvariti i ostale propisane svrhe, a posebno da se izrazi društvena osuda učinjenog krivičnog djela i da se na ostale utiče da ne čine krivična djela. S druge strane ovaj sud nalazi da će izrečenom kaznom zatvora u dovoljnoj mjeri doći do izražaja i jedina olakšavajuća okolnost koja se objektivno stiče na strani optuženog tj. priznanje krivnje na glavnom pretresu, kada se ima u vidu da je za predmetno krivično djelo kao maksimalna zapriječena kazna zatvora u trajanju od 10 godine, dakle da je optuženom ovom presudom izrečena kazna zatvora znatno bliža posebnom minimumu od 1 godine zatvora, te da se takva kazna pokazuje adekvatnom kako težini počinjenog krivičnog djela i nastaloj posljedici, tako i ličnosti optuženog.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća
Davor Kelava

Pravna pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

